

Aan:
Commissarissen Kyriakides en Wojciechowski
Europese Commissie
B-1049 Brussel, België

Gelieve te antwoorden naar:
Animal Politics Foundation
info@animalpoliticsfoundation.nl
Nieuwezijds Voorburgwal 32
1012RZ Amsterdam, Nederland

Betreft: Transport van levende dieren

15 april 2021

Geachte commissarissen Kyriakides en Wojciechowski,

Wij, politici van over de hele wereld, roepen de Europese Commissie op om onmiddellijk maatregelen te nemen om de effectieve bescherming van dieren tijdens langeafstandstransporten te waarborgen. Artikel 13 van het Verdrag betreffende de Werking van de EU bepaalt dat er ten volle rekening moet worden gehouden met hetgeen vereist is voor het welzijn van dieren als wezens met gevoel. Keer op keer is echter aangetoond dat dit fundamentele deel van de EU-verdragen wordt genegeerd waar het langeafstandstransporten van levende dieren betreft. Wij roepen de Europese Commissie op om met de grootste spoed te handelen; het gaat hier immers om leven en dood van bewuste wezens.

Jaarlijks worden er miljoenen dieren vervoerd, zowel binnen de [Europese Unie](#) als naar [landen daarbuiten](#). Dat gebeurt in vreselijke omstandigheden, op reizen die enkele dagen, weken of zelfs maanden kunnen duren. Dieren worden in vaak [vuile](#) vervoersmiddelen gepropt (vrachtwagens, schepen en vliegtuigen), en hebben [hitte](#), uitdroging, gebrek aan ventilatie en stress te verduren. Velen sterven tijdens de reis.

De recente tragedies aan boord van schepen als de Queen Hind, Karim Allah en Elbeik laten zien dat het tijd is om in actie te komen. In al deze gevallen ontbraken noodplannen, met enorm dierenleed en de dood van duizenden dieren als gevolg.

COVID-19 heeft de situatie verergerd: dieren staan regelmatig vast aan grenzen, soms met meer dan 12 uur vertraging. Vanwege het sluiten van grenzen is er een grotere kans dat schepen of vrachtwagens niet mogen lossen.

Bovendien bevestigde de COVID-19-pandemie wat virologen al [jarenlang zeggen](#): dat de vee-industrie (inclusief het massatransport van levende dieren) de EU extra kwetsbaar maakt voor zoönosen en nieuwe pandemieën. Daarom is het ontzettend belangrijk dat de Europese Commissie maatregelen neemt om dat risico te verminderen en snel handelt wat betreft het transport van levende dieren.

De hiervoor genoemde recente rampen met dierentransporten staan niet op zichzelf. Uit meerdere rapporten, audits en video's blijkt dat herhaalde inbreuken op de EU-regelgeving en het lijden van dieren tijdens transport algemeen voorkomen – kortom, dat dit een structureel probleem is.

Het is duidelijk dat verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad er niet in slaagt dieren tijdens het transport te beschermen: de reizen zijn te lang, er worden te veel uitzonderingen gemaakt, de omstandigheden zijn niet in overeenstemming met de behoeften van dieren, controles zijn ineffectief en overtredingen worden niet bestraft. Dit is al jaren aan de gang, ondanks oproepen van Europese burgers om hier een einde aan te maken.

Het Europees Parlement heeft [herhaaldelijk](#) duidelijk gemaakt dat er een einde moet komen aan deze situatie, maar de Europese Commissie heeft niets gedaan. Dit is niet alleen in strijd met EU-regelgeving, maar ook met Europese normen en waarden.

Wij roepen de Europese Commissie op om:

- de export van levende dieren naar niet-EU-landen te verbieden ([in navolging van Nieuw-Zeeland](#), waar de regering onlangs de export van levende dieren heeft verboden);
- alle transporten van levende dieren die langer duren dan 8 uur (van plaats van vertrek tot eindbestemming) op te schorten, zoals reeds in 2012 door de leden van het Europees Parlement is gevraagd, nadat EU-burgers dezelfde oproep hadden gedaan;
- het transport van niet-gespeende of drachtige dieren te verbieden;
- de lidstaten te verzoeken geen nieuwe EU-vergunningen te verlenen aan schepen die dieren transporteren;
- met spoed een lijst op te stellen van exploitanten die herhaaldelijk ernstige strafbare feiten hebben gepleegd en deze te delen met nationale autoriteiten, zoals het Europees Parlement al in 2019 heeft gevraagd;
- de goedkeuringscertificaten van de vaartuigen Elbeik en Karim Allah in te trekken en alle lidstaten van dit besluit op de hoogte te brengen;
- een audit uit te voeren naar de gebeurtenissen op de Elbeik- en Karim Allah, inclusief verificatie van de naleving van verordening (EG) nr. 1099/2009 betreffende de bescherming van dieren op het moment van doden;
- en de betrokken lidstaten verantwoordelijk te stellen voor het schenden van dierenwelzijnsverordeningen en Raadsverordening nr. 1/2005 door middel van inbreukprocedures.

Wij dringen er met alle respect op aan om de hierboven beschreven stappen te nemen. Het lot van miljoenen levens ligt in uw handen.

Hoogachtend,

Le Parti animaliste (Frankrijk)

Anja Hazekamp, Party for the Animals /Partij voor de Dieren (Nederland)

Laura Duarte, PACMA (Spanje)

Vanessa Hudson, Animal Welfare Party (Verenigd Koninkrijk)

Kyriacos Kyriacou, Animal Party Cyprus (Cyprus)

Tatu Chanth, Eläinoikeuspuolue (Finland)
Robert Gabel, Partei Mensch Umwelt Tierschutz (Duitsland)
Lars Corvinus Olesen, Veganerpartiet (Denemarken)
André Silva, PAN - Pessoas-Animais-Natureza (Portugal)
Therese Ericsson, Animal Parti (Zweden)
Constance Adonis Villalon, DierAnimal (België)
Cristiano Ceriello, Partito Animalista Italiano (Italië)
Bruce Poon, Animal Justice Party (Australië)
Liz White, Animal Protection Party of Canada Canada)
Carol V Johnson, Party for Animal Welfare (Ierland)
Dimitris Petrou, Cristina Pappi, Κόμμα για τα Ζώα (Griekenland)
Pini Ziser, Tsedek La Kol, Justice for all (Israël)
Frank Alarcón, ANIMAIS (Brazilië)

RECENTE GEVALLEN

De Al Shuwaikh

In 2019 verzette de Partij voor de Dieren zich tegen het vervoer van schapen uit Roemenië door de omstreden vervoerder KLTT. Voor het vertrek van het schip de Al Shuwaikh waarschuwde de partij dat KLTT een jaar eerder verantwoordelijk was voor de dood van 2.400 schapen tijdens een reis naar Australië. Ondanks dit verzet en diverse waarschuwingen, waaronder die van de Europese Commissie, liet Roemenië het schip uitvaren. Als gevolg van hitte en uitdroging stierven duizenden schapen tijdens de reis.

De Queen Hind

Afgelopen november zonk het schip de Queen Hind, met 14.600 schapen die van Roemenië naar Saoedi-Arabië werden vervoerd, voor de Roemeense havenstad Midia. Slechts 180 schapen werden gered, waarvan een aantal alsnog stierf aan uitputting en verwondingen. In het schip werden verborgen dekken gevonden waarop honderden extra dieren waren geladen.

De dieren zaten dus op elkaar gepropt en na onderzoek rees het vermoeden dat het schip was gekapseisd als gevolg van overbelading. De Roemeense autoriteiten lieten het schip uitvaren en keurden het logboek goed. In navolging van Raadsverordening N°1/2005 had een lidstaat dit transport nooit mogen toestaan.

De Karim Allah en Elbeik

Afgelopen december vertrokken de schepen Karim Allah en Elbeik van Spanje naar Turkije met respectievelijk 895 en 1776 runderen, schapen en geiten aan boord. De schepen dwaalden meer dan 2 maanden op zee rond. Sommige lidstaten weigerden hen de toegang tot hun havens, omdat er een vermoeden bestond van een blauwtong-uitbraak bij vertrek. De dieren hadden geen voer, water, ventilatie en zelfs geen stro. Velen stierven aan boord. Toen de Spaanse autoriteiten de schepen uiteindelijk naar Spanje lieten terugkeren, werden de dieren aan boord in zo'n verschrikkelijke toestand aangetroffen dat ze ongeschikt werden geacht voor verder transport. Snel werd besloten om ze te slachten. Dierenartsen mochten niet aan boord, en dus kon de toestand van de dieren niet worden gecontroleerd, noch kon er worden vastgesteld of ze inderdaad aan blauwtong leden. En omdat de havenautoriteiten tot op heden de testresultaten achterhouden, is dit laatste is nog steeds niet duidelijk.

In hun inspectieverslag bevestigden de Spaanse veterinaire autoriteiten de slechte algemene toestand van de dieren: “een aanzienlijk gewichtsverlies is duidelijk waar te nemen, [...] ribben en wervels zijn met het blote oog waarneembaar, evenals uitdroging [...] sommige van de verzwakte dieren zijn in versufte toestand aangetroffen, niet in staat om hun ogen te openen of te reageren op prikkels.” Dierenartsen meldden ook dat het schip overbeladen was, en dat de hoeven van de dieren waren bedekt met uitwerpselen en urine. De dieren konden nergens droog en schoon liggen. Ze vertoonden tekenen van langdurig lijden, extreme vermagering, met dermatologische, oogheekundige en mobiliteitsproblemen.

Een rapport van [Spaanse overheidsdierenartsen](#), gepubliceerd op de website van de dierenwelzijnsorganisatie [Igualdad Animal](#), beschrijft het lijden van de jonge koeien.

Op donderdag 25 maart begonnen de Spaanse autoriteiten met het slachten van de resterende 1600 dieren die maandenlang op de Elbeik hadden geleden. De slachting vond plaats in de haven van Cartagena, waar geïmproviseerde slachtgelegenheden waren opgezet. Het is niet bekend hoe de Spaanse autoriteiten de dieren hebben behandeld die op het schip hun dood afwachtten. Het is ook niet bekend hoe de dieren zijn gedood. De slachting werd zo snel uitgevoerd dat het moeilijk te geloven is voldaan aan de richtlijnen voor dierenwelzijn, zoals vastgelegd in Raadsverordening (EG) nr. No 1099/2009 van 24 September 2009 met betrekking tot de bescherming van dieren op het moment van doding.

Verstopping in het Suezkanaal

Eind maart kwamen ongeveer 20 schepen met levende dieren vanuit Roemenië en Spanje vast te zitten in de Suezkanaalblokkade nadat het containerschip Ever Given aan de grond was gelopen en het kanaal enkele dagen blokkeerde. Een aantal veeschepen vertrok zelfs nog nadat al bekend was geworden dat het Suezkanaal was geblokkeerd. Het kanaal werd uiteindelijk weer vrijgegeven, maar het duurde nog vele dagen voordat de desbetreffende schepen hun eindbestemming wisten te bereiken. De blokkade heeft [volgens dierenwelzijnsorganisaties](#) waarschijnlijk geleid tot voedseltekorten voor de dieren aan [boord](#). Met als mogelijk gevolg de zoveelste tragedie, waarbij ongeveer 130.000 dieren zijn betrokken.